

сотрудничестве» - вариант «Пила» по анализу видеоуроков, написание проектов (проектные линии «школа будущего», «формирование базовых национальных ценностей»). На практических занятиях успехом пользуется решение различных кейсов, которые связаны с определением педагогических технологий на уроке, их необходимости в формировании личностных, метапредметных и предметных результатов, определенных во ФГОС. Для решения проблем использую также и коучинг – мастерскую, где студенты учатся одновременно решать несколько проблем, учатся работать в коммуникации.

На занятиях предоставляю студентам возможность проявления собственной инициативы и её реализации в самостоятельных творческих продуктивных формах. Для этого после изучения каждой технологии, студенты готовят профессиональные пробы (фрагменты занятий с использованием технологии), которые обязательно снимаются на видео и анализируются. Необходимость осознания важности использования инструментов аудио- и видео- фиксации образовательного процесса связана с активной самостоятельной деятельностью студента. Разнообразие профессиональных проб позволяет формировать опыт реализации студента в профессиональной деятельности с обязательной работой по рефлексии. Эти инструменты позволяют собирать и обрабатывать материал профессиональных проб не только для анализа, но и для рефлексии самих студентов. Выход на этот уровень развития субъектности предполагает наличие постоянной обратной связи и экспертной оценки по отношению к процессу деятельности студента и продукту, который он создаёт, его однокурсниками и преподавателем. При этом моя задача как преподавателя состоит не в том, чтобы дать оценку, а в большей мере предоставить студенту критерии и способы самоанализа, показать перспективы развития его деятельности и задать ориентиры для улучшения конкретной работы и его дальнейшего формирования компетенций педагогической деятельности. Обнаруживая свои дефициты, студент формирует, уточняет и свои образовательные запросы, делает осознанный выбор о том, будет ли педагогическая деятельность его профессиональной. То есть можно констатировать, что каждый студент оказывается вовлечён в проектирование образовательного процесса, уточнение своей индивидуальной образовательной траектории.

Студенты в обязательном порядке пишут конспекты уроков с использованием современных педагогических технологий, что позволяет формировать ряд трудовых действий, определенных в профессиональном стандарте педагога. К каждому занятию разработаны и самостоятельные задания, в которых также много внимания уделяется рефлексивной деятельности, в частности, студентам предложены психологические тексты на определение уровня педагогического общения, сформированности коммуникативных навыков и др..

Рефлексивно-деятельностный подход в педагогическом образовании начинается с наблюдения студента, как он учится сам и, как учатся другие. Продуктивной является ситуация, когда у студента появляются вопросы, на которые он сам ищет ответы, и, поскольку будет сталкиваться с проблемами, которые он не может самостоятельно решить, возникает мотив к поиску объяснений наблюдаемых процессов. В связи с этим меняется позиция и роль преподавателя вуза, когда он из транслятора теоретических знаний превращается в жизненного консультанта и организатора деятельности студента по созиданию собственного предметного и психолого-педагогического знания, практической деятельности студента и т.д. (1)

Литература

1. Будущее педагогического образования: Направление движения и первые шаги// Психологическая наука и образование, 2014. Том 19 № 3, С. 207-223.

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФІЗИЧНІ РЕАБІЛІТАЦІЇ, ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ І СПОРТІ» У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ

*Фастівець А.В.
Полтава, Україна*

Здоров'я сучасної людини залежить від багатьох факторів. Більшість з них пов'язана із способом життя і рівнем рухової активності. Майбутній фахівець фізичної культури, фізичної реабілітації, тренер повинен володіти достатнім об'ємом знань, вмінь і навичок, які б дозволили йому науково обгрунтовано вирішувати питання нормування фізичних навантажень учнів різного віку, рівня фізичної підготовленості, вміти контролювати і аналізувати реакцію організму на виконання фізичних навантажень з тим, щоб творчо скорегувати оздоровчий процес, не допускаючи в ньому перенапружень і перетренованості.

«Методи дослідження у фізичні реабілітації, фізичній культурі і спорті» як навчальна

дисципліна формує у фахівців з фізичної реабілітації систему фундаментальних знань про методи дослідження, які використовуються у фізичній реабілітації, фізичній культурі та спорті.

В рамках навчальної дисципліни вивчаються загальні закономірності досліджень у фізичній реабілітації, фізичній культурі та спорті; сучасні методи досліджень фізичного розвитку, функціонального і фізичного стану, фізичної підготовленості і психічного стану. Крім того, окрему групу складають методи педагогічних досліджень, метою яких є внесення коректив у лікувально-реабілітаційний процес.

Мета дисципліни – створити у студентів уявлення про основні методи дослідження у фізичній культурі, фізичній реабілітації і спорті, та навчити використовувати ці методи у практиці.

Завдання дисципліни: розкрити студентам мету та завдання методів дослідження у фізичній реабілітації, фізичній культурі та спорті; ознайомити їх з соціологічними, педагогічними, психологічними і медико-біологічними методами досліджень; розкрити особливості методики їх застосування у практиці фізичної реабілітації, фізичної культури та спорту.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні знати – теоретичні основи навчальної дисципліни: мету, завдання, засоби, методи, принципи фізичного виховання; основні теоретичні підходи навчання рухових дій і виховання фізичних якостей; особливостей фізичного виховання різних груп населення; вміти – розробляти програму розвитку фізичних якостей та методику навчання рухових дій, складати документи планування та контролю у процесі фізичного виховання.

Посібник «Методи діагностики функціонального стану організму у фізичній реабілітації, фізичній культурі та спорті» інтегрована методична розробка, яка поєднує в собі основи спортивної метрології, анатомії, фізіології людини, фізіології спортивної діяльності, математичної статистики та інших наук. Даний посібник є узагальнювальним з вивчення предметів біологічного циклу, він сприяє їх наближенню до завдань теорії та практики фізичної культури, спорту і фізичної реабілітації. Дослідницькі вміння – сукупність систематизованих знань, умінь і навичок, поглядів і переконань, які свідчили про функціональну здатність майбутнього фахівця до творчого пошукового розв'язання пізнавальних завдань. Метою науково-дослідницької роботи майбутніх фахівців фізичної культури стало набуття практичних навичок організації й виконання наукової роботи та досвіду пошуку, опрацювання й обміну інформацією [1].

Відсутність спільних, незалежних від виду діяльності критеріїв оцінки підготовленості юних спортсменів утруднює порівняння одержаних результатів навіть в однім і тім же виді спортивної діяльності. Саме тому одним із завдань навчально-методичної підготовки юних спортсменів є уніфікація методів, засобів і параметрів обстеження школярів, стандартизація умов, за яких проводять обстеження. Усе це сприятиме одержанню об'єктивних експериментальних даних, співставлення і аналіз яких сприятимуть вдосконаленню тренувального процесу.

Основними завданнями медично-педагогічного контролю фізичного стану є такі:

- оцінка умов і організації проведення навчально-тренувальних занять;
- вивчення впливу тренувальних занять на організм спортсмена;
- вивчення функціонального стану спортсмена з метою оцінки рівня його натренованості на різних етапах тренувального циклу;
- оцінка відповідності тренувальної системи та використовуваних засобів основним завданням тренування і можливостям організму спортсмена з метою вдосконалення планування та індивідуалізації навчально-тренувального процесу;
- використання медично-біологічних, педагогічних та психологічних засобів з метою прискорення відновних процесів після великих тренувальних навантажень.

Спортивний результат не може бути основним показником фізичної підготовленості учня. Адже високі спортивні досягнення юний спортсмен, як правило, показує лише за короткий змагальний період річного тренувального циклу. Крім того, використання змагань, навіть в якості контрольного проходження дистанції, не завжди доцільне, і бажане, оскільки пов'язане із значним психічним напруженням школярів. Досить важко передбачити потенційні можливості юного спортсмена за результатом, досягнутого ним в перехідному або підготовчому періодах тренувального циклу. Ще важче оцінити рівень фізичної підготовленості спортсмена-початківця, який має досить низький спортивний результат.

Література

1. Фастівець А. В. Методи діагностики функціонального стану організму у фізичній реабілітації, фізичній культурі та спорті : навч. посіб. / А. В. Фастівець, П. В. Хоменко; Полтав. нац. пед. ун-т імені В.Г. Короленка. – Полтава : ФОП Болотін, 2014. – 272 с.